

Folium

pfectorum nitebant edicere. **D**idimus ergo superdictum locum dei Ammonii habentes monasterium inter eos in muro circumdatum. quod in illis locis ex lateribus crudis fieri facile solet amplius et omnibus necessariis instru-ctum. in quo etiam puteum ipse foderat. Venit autem quidam frater saluari apud eos volens adhuc eundem Ammonium: rogans ut sibi esset cellula vacans in qua habitari posset. Tunc ille: ego inquit requirar; sed donec inueniam hic esto in b; monasterio. Ego enim iam nunc egrediar ut requirar. Et relinquis ei omnia propter cuius monasterio: ipse procul ab eo loco pruissimam cellulam reperit atque in ea constituit. fratresque quinque aduenierat nec intelligenti ex integro cum oboe quod in eo fuerant cessit monasterio. Sed et si plures fuissent qui forte venientes ad eos saluari cuperent supradictus vir fratribus congregatus: oibus cum alacritate inuictibus sub die una monasterium ostuebant. Et cum singulis quibusque expleuisset numerum monasteriorum. invitabatur hic qui miseri erant ad ecclesiam quod refectionis gratia. quibus inibi occupatis unusquisque fratrum de cellulis suis preferentes que necessaria erant. singulorum nouas cellulas instruebat. ita ut ex collatione charitatis nihil omnino vel utensiliu vel que ad viciu requiruntur decessent. nec tantum manifesta fieret ratione oblatio. Regressusq; ad vesperam hinc quibus fuerant cellule propate inueniebatur posita omnia que ad usum essent necessaria et ita instructa habitacula ut nihil prorsus deesse pspicerent.

De sancto Didimo

Didimus inter eos quendam ex senioribus virum bonum nomine Didimus. in quo multa erat domini gratia quam in eo etiam vultus ipse indicabat. Hic scorpiones et cerasites. i. bestias quae cornutas rocant. et angues que in illis locis per feruore solis acerrimi habent. tanquam terre quidam vermiculos pedibus conculcabant. et ita extiguerat ut nihil ab eis omnino pataret.

De sancto Cronio.

Didimus etiam alium apud eos summe antiquitatis premum Cronium nomine: in senectute bona: et perfecta etate durante. centum namque et decem agebat etatis annos. Hic ex discipulis adhuc b; Antonij superat. cuius inter ceteras animi virtutes humilitatis gloriam vidimus immensam

De sancto Origene.

Abat autem et alius adhuc ex discipulis Antonij Origenes nomine vita per omnia magnifica: et summe prudentie. cuius sermo et narratio de virtutibus optimi magistri hominis dei edificabat oes audientes et inflammatum vehementer. ita ut oculis cerni que ab eo narrabantur putares.

De sancto Euagario.

Didimus ibi et sapientissimum virum ac potissimum mirabilem Euagrium nomine cuius inter ceteras animi virtutes talia processa est gratia discernendorum spirituum et purgandorum sicut apostolus dicit cogitationum et nullus alius putaret ex fratribus ad tantam subtilitatem et spiritualitatem rerum scientiam pervenisse. Cui quis rebus ipsis et experimentis. et quod est super omnia per gratiam dei magna collata fuerit intelligentia. accidit tamquam et hoc ut multo tempore instructus fuerit a beato Macharius quem famosissimum in dei gratia signis et virtutibus insignem fuisse omnibus notum est. Dic gratias Euagrius incredibilis erat abstinentie. super omnia tamquam monebat fratres. si quod forte fantasias ab eo demonum appellaverint in bibendi aqua largiore mensura uterentur. Dicebat enim quia si aqua multa corpori infundatur maiores fantasias generat et largiora receptacula demonibus praebet. Sed et multa alia de abstinentia summa cum deliberatione edocebat. Ipse autem non solum aqua praecepsima uteretur: sed et pane penitus abstinebat. Illi vero qui in illis locis morabantur fratres pane solo et faste contenti erant. ut in illa omni multitudo ne viri inuenires aliquem qui oleo saltu utetur. Plures autem ex eis nec iacentes somnum. sed sedentes: et ut ita dicatur in meditatione

XVIII.

diuinorū verborum positi capiebant.

De sc̄to Rachario egiptio

Retabant aut̄ nobis quidā ex partibus q̄ ibi erant q̄ in locis illis duo macharij . quasi duo celi luminaria resplendebant. ex quib⁹ unus egypti⁹ genere et discipulus b̄ei Anthoni⁹ fuit: ali⁹ alexandrinus. Quib⁹ ut vocabula noīs ita virtutes animi et celestū gratiarū magni ficeret recordabat. Ut ergo eīm̄ Rachari⁹ abstinētē exercitib⁹ et virtutib⁹ animi equa liter pollēs. Et solo aliis p̄cellēs. q̄ q̄si h̄ere dītātē gratiarū et virtutū beati Anthoni⁹ possidebat. Hūc deniq̄ ferūt aliquā cū hoīc mīcidiū in locis vicinis fuisse admīsum. et innocēti cuiq̄a impingere crīmē admīsi. configisse ad ei⁹ cellulā is qui calūniam patiebat. affuisse etiā eos qui purgebant: allegātes et dicentes p̄cīlārī sc̄ipos nūl p̄p̄bēnū legib⁹ tradērētē homicidā. Is hoīc crīmen impingebat cū sacramentis affirmabat p̄sciū se nō esse sanguīs illi⁹. Et cum diu ab utrāq̄ p̄te certamen habet̄ interrogabat sc̄iū Rachari⁹ vbi sepult⁹ esset qui dicebat occisus. Cūq̄ designas̄ sent locū cū omnib⁹ q̄ ad purgandū hoīem venerat̄ p̄git ad sepulchrū. atz ibi fr̄is genub⁹ inuocato xp̄i nomine ait ad eos q̄ assūstebat. Hūc dñs oīdet si v̄e reus est hic qui purget̄ a vobis. Et elevata voce ex nomine clamabat defunctū. Cūq̄ ei vocatus de sepulchro r̄ndisset: ait ad eū. Per fidē r̄pi te obtestor ut dicas si ab hoc hoīe q̄ calūniā patī occisus es. Tūc ille de sepulchro clara voce r̄ndit dices. Non se ab eo esse intersectū. Et cū obſtupesfacti offis de cidissent in terrā. ac pedib⁹ eius adiuvuerētur rogare ceperūt ut interrogaret̄ eū a quo esset occisus. Tūc ille: hoc inquit nō interrogabo. sufficit eīm̄ mihi ut innocēs liberet̄. nō est aut̄ meū ut reus p̄dat. **L** Aliud quoq̄ eius genus miraculi cerebat̄. Cū iusdam e vicino oppido patris familiās v̄go filia p̄ fantasias magicas videbat̄ hoībus in eq̄nū animal versat̄: ut putares equa

esse et nō puella. Hanc adduxerūt ad eū. Tūc ille p̄cūntā: qd̄ libi vellēt. Atūt parentes eius. Equa hec quā vident oculi tui puella v̄rgo et filia n̄ta fuit: sed homines pessimi magicis artib⁹ in animal b̄ qd̄ vidēs eam v̄terunt. Rogamus q̄ ut ores dominū et p̄mines eam in id qd̄ fuit. At ille ait. Ego hanc quā ostenditis mihi puellam video: nihil in se pecūdis habentē. Et autē qd̄ dicitis nō est in eius corpe sed in oculis intuentū. Fantasie em̄ demonū sunt iste: nō v̄ritas rerū. Et cū introduxisset eā cū p̄tentib⁹ suis intra cellulā: fixis genub⁹ ora rexpm̄ cepit. simulq̄ et p̄entes hortabat̄ se cum dñō supplicare. et post dec̄pungentes eā oleo in nomine dñi omni fallacia v̄sus expulsa virginē videri omnib⁹ vt etiā sibi videbat̄ effecit. **C**alia quoq̄ minor puella ad eū deducta est. cui⁹ obscena corporis ita omni ex p̄te p̄putuerāt. ut p̄luptis carnib⁹ interlora quoq̄ et secreta nature nudarent̄. ac p̄ermū ebulliret inde innītra multitudō: ita vt nec accedere quidē q̄s̄ q̄ ad eam posset p̄ fetoris horrore. Hec cū allata a p̄tentib⁹ et p̄iecta fuisse aī fores eius miserās v̄ginis cruciatus. equo antis mo inq̄ esto filia. hec tibi ad salutē dñs nō ad interficū dedit. vnde p̄uidendū est magis ut sanitas tua nullū tibi pīculū cōferat̄. Et cū institisset orōibus p̄ septē ḡtūnos dies et olei benedicens in nomine dñi pun̄geret mēbra ei⁹ ita eā sanā reddidit. vt muliebris in ea nature nulla forma: nulla sp̄cies appareret. sed esset ei inter viros cōversatio abīq̄ feminēe suscipiōis obstaculo

Obiebant p̄terea et aliquārenisse ad eum hereticū quendā byeracitā. qd̄ genus heresios inuenit̄ apud egyptū. Hic cū p̄ multā loq̄ndi arte plurimos fratru qui habibabant in beremo p̄turbaret ausus ē etiā corā ip̄o fidei sue afferere prauitatem. Cui cum resisteret senior et p̄tradiceret. ille v̄ba simplicia argumētis callidis eludebat. Sed cū videret sanctus fidē fratrū p̄cīlātari. Quid op̄ est inquit nos v̄bis p̄tendere ad subuersionē audientiū. examinū ad sepulchra fratru qui nos p̄cesserit i dñō et cui nostru p̄cesserit dñs suscitare mortuū